

Главни и одговорни уредник
ЈАГОШ ЂУРЕТИЋ

Уредник
РАТКО ПЕКОВИЋ

МИЛИВОЈ АНЂЕЛКОВИЋ

САВРШЕН ЗЛОЧИН

Интернет *viva vox* роман

Ликовно решење корица
ГАВРИЛО ЂУРОВ

Обрада текста и прелом
МИРОСЛАВ БАСКИН

„Филип Вишњић”
Београд, 1999.

1

ХРАНИСМО СЕ ФАНТАЗИЈАМА...

Интернет је био пун претњи, злокобно су звучале ратоборне изјаве крсташа НАТО-а. Читао је у неверици: реторика притиска или... А онда је, први пут после 1992. године, видео да поједине речи имају тамну боју зла - пулсирале су са екрана, посебно означене, као да су обележене оним загушљивим, прљаво-зеленим маркером. Време се поново растварало, свет, Србија, он, вртоглаво су се сурвавали...

Опет је нешто прошло, схватио је, његов, наш живот са својим све скученијим могућностима све више се приближавао оној најједноставнијој, биолошкој дилеми - претрајати или нестати? Чак ни добитак на том рулету није био охрабрујући: читаће и даље, можда и писати, а оно вечно питање - чему? - подићи ће се пред њим као превисок, гладак, непремостив зид...

Али, ако се то ипак догоди?

Сетио се да је Достојевски поставио питање - дилему: живот у свој својој разноврсности са биолошким крајем или вечан живот на простору величине једног јединог квадратног метра? Велики писац и филозоф изабрао је вечност, макар и тако ограничену; а он, он је те дилеме био ослобођен - зидови су се већ подизали око њега, независно од његових жеља, да омеђе његов кратак и пролазан, можда и случајан живот...

И тако је послао поруку, једину могућу у том тренутку; поруку - објашњење, веровао је; поруку - опомену, надао се; поруку - утешитељку, бојао се...

Mika - Mar 23, 1999 16,50 (195.250.*)

*Hranismo se fantazijama,
Srce posta svirepo od te hrane;
Snaznije su nase mrznje
Od nase ljubavi...*

V. B. Jejts

Meditacije u vreme gradjanskog rata

Касно увече, када је поново ушао у мрежу Интернета, видео је да је на његову поруку приспео први одзив - неки ноћобдија, као и он, или неко преко баре код кога тек сада сенке предвечерја чине екран светлијим.

Margarita - Mar 23, 1999 18,12 (33. 123*)

Mogu li fantazije da nadvladaju srce? Mozda bi ovaj citat - moto jednog poznatog romana mogao da bude odgovor?

*- No, dakle, ko si ti?
- Deo sam one sile
sto vecno zeli zlo,
a vecno stvara dobro.*

Gete: Faust

Nadam se da ce tako i biti!

Mika - Mar 23 1999 19,10 (195.250.*)

Hej, Margarita! Bojim se da je Anuska opet prosula ulje...

Pozdravi Majstora!

ДАН ПРВИ

Док се враћао кући носио је у очима, у свести и сећању, све слике памћене током дана. После много година олаког или ужурбаног живљења када се оне обичне лепоте дана и не примећују јер сутра долазе друге, овај дан је, целовит, са много детаља, био у њему. Непоновљив у својој драматичној обичности. Дан - размеђе. Зар је могуће да ће све то, можда већ сутра, постати далека, сетна, предратна прошлост? Његов свет, Београд, клизили су негде уназад а пред њим се појављивао неки нејасни, маркирани простор осенчен речима претње и силе, зла и несреће.

Дан Први, помислио је, онај који ће се памтити. Тренутак у коме се преламају животи, судбине, људи, Европа, свет... А он је желео лепоту тог дана, ону његову обичност која поништава историјски датум. Такав дан треба саопштити другима, раширити

његову слику преко целог неба и утиснути је у колективну свест света да би се једном ипак вратио...

Једини преостали дан између живота и бомби, људскости и злочина.

Укључио је компјутер, укуцао текст борећи се са празнином екрана и раздором који је осећао у себи и послао га, као ин тернет-поруку, на адресу на којој ће га многи прочитати.

Ser bian Café : Diskusije : Knjizevnost

BEOGRAD - DAN PRVI...

Mika - Mar 24, 1999 12:40 (195.250.*)

U sredi, Dana Prvog, tacno u podne, u punom salonu Udruzenja knjizevnika Srbije u Francuskoj 7, promovisana je *Kultura 011* - casopis za knjizevnost, umetnost i kulturu, Mladenovac, br. 8/9, decembar - februar '98/99.

Na promociji je ucestvovao i Milos Sobajic koji je posle najnovijih NATO saopstenja odlucio da za desetak dana odlozi svoj povratak u Pariz.

Tokom dvosatnog razgovora na nekoliko prijateljskih telefonskih poziva iz Rumunije i Rusije odgovarano je: *Da, ovde Bombograd; Yes, Tomahavksity; Ne, jos nismo krecili, a kad cemo, ne znamo; Na linije ste za Bombaj...* Na kraju, Adam Puslojic je 'promovisao' najnoviji aforizam Vladimira Jovicevica-Jova: **BEOGRAD NIJE PRAG VASINGTONA.**

Dan je lep, sunčan, sa ostro ocrtanim oblacima na (jos uvek) plavom nebu. Trg Republike i Knez Mihailova su puni, restorani i kafici su se prebacili na "letnju semu" sa stolovima napolju, otvoreni su i prvi suncobrani, prodavci i sviraci-muzicari su na uobicajenim mestima, samo su prolaznici zabrinutiji i nesto uzurbaniji nego obicno, mnogi sa kesama, torbama...

Samoposluge i radnje su pune, jos uvek bez redova, za sada je snabdevenost solidna, a pri kupovini robe koja je na izmaku - ili je tek dosla - od danas vojska i milicija imaju prednost. Pumpe rade normalno, sa po cetiri-pet vozila u redu tokom noci, a desetak - petnaest tokom dana.

Pazljivo se osluskuju vesti sa TV i tranzistora, traze informacije mobilnim telefonima... Radio stanice povremeno objavljuju uputstva o uzbunjivanju, postupanju i obavestavanju tokom vazdusne opasnosti...

Inace, bio je to i radni dan, za one koji su imali sta da rade.

Pozdrav iz Beograda...

Тек тада је осетио олакшање, нешто налик на спас: успео је да избегне тај опустошени, бојама болести обележени предео који се надносио над њим... Порука је отишла, бар нешто је успео да сачува. А можда ће та спасена, сведена лепота једног обичног, мартовског дана бити онај мајушни тег који ће бар негде превагнути на страну разума? Можда ће ипак...?

СУМРАК ЗАПАДА

Два сата касније, када је сунце већ зашло и светлост се истопила у танушне нити полутаме на западу и у његовом сећању, он поново укључи компјутер: има ли неких одзива на његову поруку или је, она, ипак, поранила?

Ona - Mar 24, 1999 13:11 (139.230.*)

CNN news deluju zastrasujuce, cak sam zapostavila i citanje i pisanje i ucenje i prebacila se na svakodnevne internacionalne telefonske pozive. Bas nam je Kolumbo ucinio zivote "laksim".

Mercur - Mar 24, 1999 13:22 (194. 106.*)

Odbrojanje je pocelo. Mislim da ce NATO udariti do jutra. Neka nam je Bog u pomoci!

Sneki - Mar 24, 1999 14:28 (207.136.*)

Miko, gde si? U Beogradu? Negde u Srbiji?? Ili mi branis Kosovo???

Za CNN upravo pocinje udarno, marketinsko, TV vreme. Strepim sta ce nam sledeci sati doneti...

Da li to kosovski bozuri traze krv da bi rasli i dalje???? Tuzno je l' da?

Gde god da si, cuvaj se!

Било је то пријатно прочитати. Нико у овом свету није сам, чак ни када је препуштен сам себи...

А онда је негде иза њега одјекнуо снажан тресак за тренутак померивши зидове. Брзо је угасио компјутер и успаничено слушао: да ли је могуће? Или је то можда...?

У даљини је запиштала снажна сирена, после неколико тренутака одјекнула је и друга, ближа, па негде у суседству и трећа, сливајући се у злокобни хор који се орио над светлוצавим, ноћним Београдом.

Грозничаво је почео да спушта ролетне, отвара прозоре, затвара воду и искључује струју, затим је у мраку поново отворио воду да би напунио неколико посуда као прву залиху, а тада је пред његовим збуњеним очима северни део већ замраченог београдског неба обасјала велика, крваво-румена лопта изнад Батајнице, праћена детонацијама.

Ту се више ништа не може учинити, разумео је. Пред његовим очима нестајао је мит о култури Европе, а обесна америчка политика на самом крају овог века коначно је открила своје дуго скривано, наказно и варварско лице.

Три деветке, сетио се. Да ли то прикривени знак Велике Звери скида велове са своје митске обра- зине? Можда је заиста крај историје, почетак нове ере мита и свеопштег насиља? Сумрак, да би на крају дуге ноћи поново заблистала звезда над неким новим Витлејемом?

ОТРОВНИ ОБЛАК

У склоништу је као у забаченој железничкој чекаоници: породице са торбама, ћебадима и децом великих, збуњених очију; умор и напетост, прегласан тон и нервозан смех. Чврсти, у једном комаду изливени сводови и дванаест спратова изнад пружају осећај заштићености и стварају зебњу: а шта после?

Звуци су умотани у мемљиве одјеке: драматичан глас спикера са транзистора, плач детета, удаљено трескање металним вратима гараже и онда - далеки, страشان тутањ и треперење тла које се наставља у утроби и када све престане.

- Опет Липовачка шума - чује. Глас је повишен, на ивици панике. - Ако облак пође овамо...

- Какав облак?

- Ко зна какав! Тамо су велика војна складишта! Керозин и ко зна шта још!

- Зато су јавили да припремимо пешкире натопљене раствором соде-бикарбоне?

- Зато! Затворите та врата већ једном!

- А они напољу?

Негде из земље, муњевито, израстао је нов, страشان тутањ испуњавајући сав простор, затим је дошао страховит удар од кога се зидови покренуше, лако заљуљавши бетонски колос изнад њихових глава.

- Аух! Па ово је било близу!

Страх, неизвесност и паника исијавају из зидова.

- Затворите! Сви ћемо се погушити...

Човек до њега преплиће прсте као да их пребројава, све брже и брже. Лице му је бледо и укочено:

- Видео сам облак - каже. - Огроман и непрозиран.

Црн...

- Разнеће га ветар - рекао је неуверљиво. А осећао је оно подрхтавање утробе које се не смирује; дубоко у њему експлозије су још трајале.

Човек га је пажљиво погледао:

- Ја се не плашим - рекао је. Очи су му биле замућене. - Плаше се они који за то имају разлога.

Горе, под сводовима, шириле су се тамне сенке под слабом светлошћу.

Када се све смирило и звуци авиона и ПВО у таласима одлутали вишеструко се одбијајући, иза шао је испред зграде и погледао у небо. Било је ведро и чисто, пуно звезда и тако невино као да са њега никада, и ни за кога, није долазила смрт.

- А онај велики, отровни облак?

- Разнео га ветар - каже неко из мрака, тако спокојно као да се то подразумева само по себи.

Плаше се они који за то имају разлога, сетио се и покушао да разазна лица око себе.

Жар цигарета смирено светлуца у мраку обележавајући покрете руку и све изгледа толико

обично, као да су се тек тако сакупили испред зграде да мало проћаскају пре спавања...

ДУХ БАЛКАНА

Sneki - Mar 28, 1999 13:41 (209.148.*)

Ne znam, Miko, kako da savladam svoju zapanjenost. Ne shvatam taj nas prkosan, inatan duh euforican i stihijski. Ne shvatam to kolektivno 'pucajte-ja-jos-dr-zim-cas-ponasanje' (a da ti ne spominjem modne revije koje, kao sto cujem i vidim, imaju sada i poruku)... Pa ta patetica simbolika, pa to lenjo i neobavezno ponasanje na ulicama, u kavicima... Setanje i druzenje i 'cekanje Godoa'...

To nije 'cool' Miko, to nije nonsalancija... To je... ma to je bezobrazno bezumlje, eskapisam i potpuno odbijanje suocavanja sa istinom, po cemu smo kao nacija poznati.

Ne bih da zvucim kao drzavni neprijatelj, ni da sirim defetizam, ali probudite se iz tog vekovnog, letargicnog, nestvarnog, ponizavajuceg sna, koga ste prihvatili kao jedinu stvarnost, do daljnjeg... Kog daljnjeg?

Moji najblizi su u Beogradu i Pristini. Oni u Beogradu cak i zive neki uredan 'primenjeni', improvizovani zivot... Bodre sebe i druge ne verujuci...

Oni u Pristini su ostali da se kao starosedeoци bore za svoju zemlju i pomazu svom narodu (lojalni borci za otadžbinu), bez struje, skoro bez vode, usamljeni u svojoj borbi. Tamo nema protestnih 'pokazi-celom-svetu- -ka-ko-nas-niko-i-nista-ne-moze-uplasiti' skupova, nema ni modnih revija... Sada verovatno nemaju ni TV pro gram, a i telefonske veze su otezane...

Jedno pitanje za тебе: da li si ti Miko, tvoji prijatelji i porodica, ikada bili u Pristini? Da li ste znali sta se desava tamo, negde na jugu, gde su Siptari? Demonstracije 60-tih???? Pa one stidljive 70-ih... Ostalo znas.

Ako niste mogli da pevate i svirate 60-tih i 70-tih, sta ste radili i cekali 1980? Pa 1981, 1982...?

Ona - Mar 28, 1999 16:40 (139.230.*)

Sneki, бice да се превише дуго налазиш у хладнокрвном окружењу Запада, међу људима са недоволјно страсти и без става који могу назвати својим. Дух пркоса нам није намећут и то сто је за тебе нека врста колективног људила, за друге је једини излаз. Зар би сви требало да седну и оплакују себе и друге знајући да то ниста не менја?

Бити 'cool' није циљ живота нас обичних смртника с подручја разореног Балкана. О томе може да се прича на 'civilizovanom' Западу, а наше 'bezobrazno

bezumlje' pripada samo nama bas zato sto nismo u 'vekovnom, letargicnom, nestvarnom i ponizavajućem snu'.

Indie - Mar 29, 1999 22:12 (195.250.*)

Menjam strast za razum i pare (pa i cigare)...
(shifra: Zemun)

КЛИНТОН У ЛИФТУ

Пушачи се окупују на улазу у заверенички круг, у мраку се жаре покретне светлуцаве тачке. Повремено одјекне тресак тешких улазних врата или врата гараже; црвене тачке се тада укоче у ваздуху да би затим наставиле свој неуротични плес.

Степеницама се бучно спушта комшиница руку пуних пртљага.

- Опет ће Бањицу - каже панично и пробија се кроз задимљени круг.

- Шта? Јавили су? - пита неко заплашено и црвене тачке опет застају у ваздуху.

- Чула је комшиница са десетог спрата - сонће она и пробија се напред.

Тренутак тишине, око нас се и ваздух згуснуо.

- Па да, Бањицу ће - потврђује неко. - Зна жена, рекао јој малочас Клинтон у лифту!

Смех као ослобођење и спас, затим речи постају наглашеније и теку неумерено, о свему и свачему. Свако зна све и црвене тачке настављају свој вечити, неуморни плес у тами шесте ратне ноћи.

Mika - Mar 30, 1999 04:04 (195.250.*)

Ne razumem te, Sneki: bila si u Pristini - da li Srbi tamo 'drze cas' ili cekaju Godoa, ili se bore za opstanak jer NECE da prihvate da budu oterani? Zasto si ti otisla u Kanadu - jer nisi htela da prihvatis ono sto ti se ovde nudilo...

Tako i ljudi na mostu, koncertu, raketnom lanseru - nece da prihvate ono sto je ispod njih. U Pristini se bori vecina na nacin koji nam je nametnut, ovde se bori vojska, diplomatija i mediji, ostali demonstriraju to isto: nece da prihvate. Ako neko 'drzi cas' to si u prethodnom javljanju bila ti...

Da i nasa istorija broji 200-300 godina verovatno bi se drugacije ponasali, druge matrice bi 'radile' u nama. Ali zasto bih ja svoju duhovnu i ljudsku sustinu i ponasanje sveo na: budi efikasan, pobedi odmah ili se prikloni, proizvedi, prodaj, kupi... Cemu ta efikasnost, 'pobeda' trenutka, vecita kupoprodaja? Da se pretvorimo u 'jednodimenzionalce', bez svesti o sebi, istoriji, tradiciji, kulturi, zapla{ene od 'tragicnog osecanja zivota'. I da tako postanemo obesne, od trenutne moci pijane siledzije koje rade cak i protiv

svojih sopstvenih, dugorocnih interesa u Srbiji, Evropi i svetu.

Gde je iracionalno ponasanje, kao sto vidis, veliko je, veliko pitanje...

Amerika je mogla da bude vodja, a postala je neljudska i osvajačka, otudjena i uskomisleca...

Sneki - Mar 30, 1999 08:31 (209.148.*)

Ne smem mnogo da pricam, Miko, mada bih ti sa zadovoljstvom odrzala 'jos jedan cas', ovog puta popravni... Plasim se samo da sve ovo ne gledate naivno, iz davidovske perspektive... Bojim se da ovog Golijata necete ubiti prackom.

ВАРВАРИ ДОЛАЗЕ НОЋУ

BEOGRAD - DAN DEVETI

Mika - Apr 1, 1999, 23,50 (195. 250*)

Сирене су одјекнуле у 21 час.

Облачно је и прохладно; Београд је тих, готово нечујан и већим делом замрачен.

Већ је девета ноћ бомбардовања и све је постало толико једноставно и страшно у непрекидном понављању: ракета те убија одмах, у блеску Нове, ако те нађе; до тада њено програмирано слепило ти даје надмоћност коју раније ниси осетио... Поготову када

као свој велики и важни циљ разбије макете или давно испражњене зграде...

У неколико наврата градом одјекују канонаде противавионске одбране праћене праском - то НАТО-плаћеници, бежећи, пробијају звучни зид. Негде изнад Панчева небо је осветлила велика, крваво-румена кугла, распадајући се у ваздуху - један од нових варвара лажног, на зло изманипулисаног прогреса, заувек је остао на овом хиљадугодишњем, нашем тлу; други се изнад Фрушке Горе и Стражилова расцветао у сјају смрти намењене некоме од нас...

ЛЕТ ИЗНАД РАЗРУШЕНОГ ГНЕЗДА

Седео је на ивици крова изузетно високог фургона, као узнет у висине. Седиште је нестабилно а под њим је амбис и две танке, далеке шине које се спуштају низбрдо. Локомотиве нема, можда је негде позади?

Фургон се заклати и креће, његово укочено тело заноси се уназад у узалудном покушају да заустави ту велику масу која почиње да клизи низбрдо. Кретање се убрзава, танке, несигурне шине су дубоко испод и плаши се да ће невидљиви точкови искочити из колосека и све се скршити у праску и ломљави.

Фургон убрзава а он на његовом заклаћеном, високом крову сада лети понет нечијом туђом вољом. Около, дубоко испод, много је тамних правоугаоника бивших кућа, без крова, спаљене унутрашњости.

Тада са ужасом види да се шине под правим углом раздвајају у два колосека а фургон, у том залету који га гони наниже, сигурно ће наставити право, тамо где нема никаквих шина.

Међутим, вагон се нагиње, шкрипи и успева да скрене удесно и да лагано, постепено стане.

Силази, не верујући да се све завршило и људима који се збуњено окупљају око њега каже:

- Има пуно разрушеног. Да, видео сам и сада знам како то изгледа!

Буди се и док му се очи пуне последњим остацима дана који гасне он довикује оним љу дима који бледе и нестају: - Да, видео сам и сада знам како то изгледа!

КАД РОДИ СЕ ТАМА...

BEOGRAD - DAN DVANAESTI

Mika - Apr 4, 1999 23:49 (195.250.*)

Проблем 2000. године у стратешким компјутеризованим програмима који прете да следећу годину, обележену са 00, протумаче као 1900, 1500 или можда 1000 није једина велика грешка у ужурбаној америчкој цивилизацији на крају овога века. Неко је, намерно или случајно, а свакако по-

грешно, пропустио да наведе и низ изузетно важних војних циљева, опасних по људска права, хуманитарне мисије и локално окружење, које свакако треба елиминисати. То су напуштене зграде војних и државних институција, мостови, топлане, водоводи и далеководи, пренасељени градски станови, сеоска домаћинства и пољопривредна добра, путнички аутомобили, аутобуси и возови, са путницима или без њих.

Исправљање те нове грешке НАТО је тек почео тако да ту има још много тога да се уради.

Примедба да после тих сазнања другачије из гледа такозвана миленијумска грешка у Америци и да можда компјутери ипак нису погрешили, одбачена је као нејасна.

И бомбардовање, пуно беса и дивљаштва, ревно се наставља...

Adam Puslojic: OPROSTAJ

*Ovom nasem svetu vec nazire se kraj
i novi pocetak trazi tajna vrata.
Znam da se u Bogu, kao pravi beskraj,
skrivaju i svetlost i tama od zlata.*

*Sta da sad spasavam od svoga imetka,
kad ni dusu svoju da spasim ne mogu;
al mogu da ginem - od prvog metka
koji trazi moju glavu, ruku, nogu.*

*I sve dok me ima, ja svedok cu biti
Tvog nehaja, Boze, trijumfa il' pada
kad se covcanstvu raskidaju niti
i pucaju kosti vaseljeni, sada.*

(Варадински мост и онај други, према Каменици, водовод у Новом Саду, мост у Бачкој Паланци, рафинерија у Панчеву и два убијена радника, топлана на Новом Београду и њен погинули ноћни чувар, непознат број мртвих у Приштини, Куршумлији, Врању...)

*Ovom nasem svetu vec dosao je kraj
s demonima pakla Sporazum se cini.
Svi andjeli moji vec su u tudjini.
Mrsu gradovi, Boze: ja trazim oprostaj!*

*Trazim ga za sebe, za zive i mrtve
za nejac i nemoc - kao prve zrtve,
za sve sto postoji i biva pepeo.
I za Tebe, Boze, jer deo po deo*

*Nestajes i sam i nestajes sa nama
sasvim, sasvim ljudski i nastupa tajac
u sredistu neba, kad rodi se tama -
ni za koga, tada, nema oprostaja!*

*Za Tebe dvostruko, Vladiko i Oce,
jer sve si stvorio, od Duha do Sina:
na Golgoti Tvojoi novi Vaskrs poce
kojem nema pada: Isus je visina!
Na Bogojavljenje, 1994.*

(Iz zbirke *Ocevidac*, Beograd-Podgorica, 1998.)

МЕЛЕМ ЗА ДУШУ...

Margarita Apr 4, 1999 23:58 (33.123.*)

Evo nesto novo: rezime ruskih podataka o rezultatima srpske PVO tokom prvih 45 sati NATO agresije.

KOPIRANO SA 'FLANKER MAILING LIST':

**Total Results of Serbian AirDefence up to 26.03
17:00**

Some info from Russia Military HQ analitics (no serbs data - only rus sian radiocatching and so on - russian radio forces and intel use situation for traning pur pose):

Downed F-117A:

AF806 - pi lot Tedd Reachmond, cap tain, bailed out.
Not rescued up to Monday (unofficial - IL-76 from Rus sia will get rest of plane at Mon day).

Damaged and/or destroyed by ground forces:

**17 misile Tom a hawk (1 - DAS3, 12 - DAS1, 4 self-
destruicted and nonrecoverable)**

1 km S of Belanovicha.
7 km S of Belanovicha.
4 km S-W of Belanovicha.
3 km S-W of Belanovicha.
1 km S of Belanovicha.
5 km N of Bogatich.
4 km N of Bogatich.
1 km N of Bogatich.
3 km S of Novo Brdo.
1 km N of Novo Brdo.
1 km E of Tulare.
1 km S of Broos.
3 km N of Studenitca (out of course).
7 km N of Brdany.
8 km N of Mionica.
3 km N-E of Tutovo.
2 km N of Debrch (out of course).
2 unpiloted distance-controlod device, type temporary unde fin able

12 km S of Bogatich at altitude 2600 m
4 km S of Orahovach at altitude 4200 m

4 Planes is shoot down

1 "Tornado". Destroyed. crew is died. 12 km S of Belanovica.

1 F16. Destroyed. crew is died. 7 km S of Panchevo.

1 F18. Destroyed. crew is died. 11 km S of Ruma.

1 F18. Destroyed. crew is died. 3 km S-E of Obrenovac.

Damaged and/or destroyed by air crafts

1 "Tomahawk" (DAS1) 5 km of S from Belanovica.

Registered 2 dog fights:

5 km S of Lognica. Altitude 4300m. Mig-21FK vs 2 F/A-18. Mig is lost.

13 km S of Bogatich. Altitude 7100m. Mig-29 vs 3 F-16. Mig is lost.

Detected number of air defence is - 17%.

PS: Info for Russian air defences of fighters from Moscow HQ.

Текст је прочитао жудно, а затим још једном, пажљиво. Тако нешто је и тражио на Интернету, прави мелем за душу... Доказ да се наши заиста боре и да узвраћају, да нисмо побеђени. То ништа не решава,

знао је, али бар спасава понос и враћа самопоштовање. И даје неку наду...

Када је угасио компјутер, напољу је већ било свануло. Изашао је на терасу и опрезно удахнуо свеж ваздух.

Под косим зрацима сунца над градом су лебделе младе, тек озеленеле крошње...

МАЛИ КУЋНИ ПОСЛОВИ

Две ноћи у склоништу и десет у стану, трзајући се на сваки необичан шум или тресак. Кроз себе струји промаја, прозори су само притворени, стакла унакрсно излепљена широким тракама селотејпа. Читав живот је померен у углове, што ближе носећим зидовима, а мали кућни послови, они које смо увек успутно обављали, сада су једини садржај дана: припремити нешто за јело, склонити отпатке, спремити чај, шећер, сендвиче; спаковати топлу одећу и ћебад, сакупити воду, напунити батерије и донети акумулатор из кола са фар-сијалицом, попунити торбу са лековима, новац и документа држати уз себе, не заборавити цигарете...

И дванаестог дана, када се више није имало шта чекати, донета је одлука. За њу је све било потаман: прозори отворени по цео дан, собе полуиспражњене,

живот стиснут у удаљени, сигурни угао, мајстори залудни у кафани, полупијани и орни за рад...

Ту се заиста више ништа није могло учинити, све је наметало оно што смо сви знали и што је неко од нас коначно прозборио: - Па, кад је већ тако...

И би тако...

САВРШЕН ЗЛОЧИН

МОЖДА СУЛУДА, АЛИ ВЕЕЕЕЕЛИКА

Cap tain Sen si ble - Apr 12, 1999 07:52 (193.203.*)

Sedeli smo u subotu u *Knezu* na tri mesta. Nezaboravne girice sa pivom u *Grckoj Kraljici*. A sve to dan nakon jako zajebanog bacanja 'civilizacije' na narod...

Dejan nece u podrum. Kaze, ne preferira smrt pod rusevinama. Poziva se na Ernsta Jingera koji se nije skrivao za vreme 'saveznickog' bombardovanja Berlina...

Btw, i ja docekujem bombardovanje na terasi. Pivo, PVO & moi. Slusam *Partibrejkerse*...

*Ti mozes da spavas ceo dan i noc,
ti mozes da sanjas da ces obojiti noc,
sunce plovi po nebu, crta svoj krug,
ljudi zive pod zemljom, vlada ocaj i muk*

*Boze, oprosti nam, pruzi ruku....
i pomiluj nas...
Ovo je moja molitva,
ne zaboravi nas...*

Cela Srbija je u soku. Meni je zao one bebe od 11 meseci. Mozda je njen zivot trebalo uzeti da bi rat stao? Pitam se, cija li je to losa trgovina...

Sneki - Apr 12, 1999 08:18 (209.148.*)

Ponekad, samo na tren, pozelim da osetim to surrealisticko bezumlje, podseca na Dalija i Bunjuela... Skoro...da ne preteram.

Ides li i ti na narodna veselja? Videla sam euforicnu masu (na CNN-u, naravno) kako je izašla sa pudlicama, pekinezerima, tamnim naocarima usred noci, nasmin-kani uredno...nego sta, da pokazemo mi njima svima, ne samo da se ne plasimo omrazenog nam agresora, vec i kucice za borbu imamo...

Captain Sensible - Apr 12, 1999 08:57 (193.203.*)

Strogo sudis. Prestrogo. Sta ocekujes? Ovo je vrhunska zabava ludila, nade, ludila, nade.... Svako neka radi kako oseca da treba. Nikome nista ne zameram...

Jebi ga, narod ubijaju. Narod je glasao kako je glasao... Zao mi je dece. Deca pojma nemaju, a placaju...

Ne idem na opsteNARODNA veselja, naravno. Ne volim gomilu. Ipak, moram reci da imaju veeeeeeeeeeelika muda. Priznala ti to ili ne... I mada mnogi pokusavaju da plasiraju svoje politicki-idiotske face, ta gomila ima veeeeeeeeeeeeeeelika muda. Ne zaboravi. Mozda suluda, ali veeeeeeeeeeelika...

ДУБИНЕ СТВАРИ

Најзад је дошао и тај дан: ствари се померају, преокрећу и износе откривајући свету своје стидне бокове. Углови собе се отварају, звуци одјекују празнином. Обузимају нас нови простори који се шире пред нама, соба се продужава у панораму града, са магловитим ливадама у далекој позадини и најзад, да не поверујемо, и са самим великим, већ заборављеним небом...

Наши гласови се удвајају, добро познате реченице претварају се у нејасне слутње пуне нових значења. У трену схватамо: та наша наизглед добро позната соба одувек је била удаљена од нас - делило нас је неколико непознатих, дубоких октава...

Међутим, још је рано и ништа се не догађа, тек понегде се назиру први покрети: зид загребе ко лебљива шпахла, таваницу опрезно такне молерска четка. Покрети се постепено убрзавају а алатке умножавају - четка добија све више чунавих

завршетака, шпахла читаву лепезу оштрих ивица које неуморно гребу по зидовима.

ДА ЛИ ЈЕ ИСТОРИЈА ЗАВРШЕНА?

BEOGRAD - DAN DVADESET DRUGI

Mika - Apr 14, 1999 05:48 (195.250.*)

Историја је завршена. То је оно у шта нас либерална Интернационала покушава уверити њојовима, авионима, економском блокадом, омаловажавањем наше прошлости, медијским подвалама и намештаљкама и на стогошину других начина.

Американци, више Бодријар у свом путопису из Новој свети, користи два основна оружја: авијацију и информацију. То јест, физичко бомбардовање нејријатеља и електронско бомбардовање остатака свети.

Јесте ли разумели? Ако нисте, замрачите прозоре!

Штама, која је требало да буде главна оруђе модерне демократије, постала је слушкиња у рукама силника. Шта се понекад окреће и против њих, то је само доказ више у којој је мери подложна манипулацији.

Побеђенима и победницима, добитницима и губитницима из свих ратова у овом веку, код нас, сада, преостаје брига око уређивања заједничких склоништа од могућих удара Светле алијансе... Не, не страхујем да ће ми бомба пасти на главу: на време сам се склонио из

Тиглове огледне башице брајсџа и јединства. Бачене или небачене, те бомбе падају по целој нашој историји, по ономе што у њој јесте, и по ономе што није урађено; и, нарочито, по ономе што није урађено како треба.

За подизање нове духовне вертикале изражи се једна друкчија врста најора, која није довољно изражавана на нашем тлу. Не морамо прихватити свети такав какав је, али га морамо схватити. Схватање није исто што и прихватање, као што ни демонстративно неприхватање није најбољи пут за очување своје културне изузетности.

Пријисци којима смо изложени, онемогућавају самокритичко преиспитивање, смело узлећање изнад датости, ојоравак од вековних засирања, освешћење у окружењу које нам није наклоњено, и катарзу.

Милован Данојлић, октобра 1998.

Captain Sen si ble - Apr 14, 1999 08:26 (193.203.*)

Dobro ovo, Miko...

Sneki - Apr 14, 1999 12:47 (209.148.*)

Ne znam da li si cuo za izraz 'white noise'? To je vrsta zvuka/buke koju proizvodi kombinacija zvukova na svim frekvencijama zajedno. Koristi se da maskira ostale zvukove. 'White noise' ubija sve ostale glasove. Kao kad 1000 ljudi prica odjednom, nema nacina da tvoj mozak 'uhvati' iz te buke jedan glas.

Citiram: 'Ne moramo prihvatiti svet takav kakav je, ali ga moramo shvatiti. Shvatanje nije isto sto i prihvatanje... I samo jos da parafraziram sebe na vec izreceno pitanje: Da li nasa zemlja kolektivno ide u autizam?

Mi sve vise postajemo patoloska grupa ljudi koja je 'uhvacena' u svojim mitovima, tradicijama i ritualima, zato ne mozemo da cujemo, da vidimo, da ucimo od drugih, osim od sebe samih; misljenje sa strane je nevažno i beznacajno za nas, jer nas ionako niko ne razume, osim nas, samih.

Majda - Apr 15, 1999 20:34 (207.164.*)

Uporedila bih "white noise" sa "entropy"... Obe pojave vode ka nekontrolisanom, neizbežnom haosu.

"Autisticka" nacija, to je vrlo surovo i tragicno. Poneke istine se precutkuju jer su ocigledne, mada, kako kazu, "fortuna favet fortibus".

Margarita - Apr 15, 1999 22:56 (33.123*)

Uciti i od drugih je, naravno, potrebno, ali ono ne moze, ne sme, da pocne pod bombama 'ucitelja'. Prva lekcija Zapada o demokratiji time je sasvim obezvređena jer je demokratija nastala kao odlucivanje o javnim stvarima bez sile kao resenja. Sada se sila vratila u javni zivot, temeljni smisao demokratije je doziveo potpuni krah.

Vrhunski proizvodi civilizacije duge dvadeset vekova sada sluze upravo razaranju samog civilizacijskog smisla. U ime humanizma razara se i sama ideja humanosti.

КО ЈЕ МИКИ МАУС?

Zarko - Apr 16, 1999 19:08 (203.109.*)

Predlazem ti, Sneki, da procitas *The Nation* (vodeci liberalni casopis Amerike) od 30 septembra 1996. i clanak Gor Vidala. On ce ti objasniti da je Miki Maus glavni i odgovorni urednik i *NYT*, i *ABC*, *CBS*, *CNN*, *NBC*, *Time* - ali i mnogih casopisa po Americi a i mnogih drugde po svetu.

Gor Vidal je imao velikih problema sa Miki Mausom. Ostali koji zive u njegovom zacaranom svetu - kao sto si ti - ali i stotine miliona drugih - vi nemate problema sa njim. Jer ne znate da on - iako je imaginarni lik - ipak vlada svetom.

Jer Miki Maus je sposoban da vas ubedi da platite taksu za bombe koje padaju na mnoge zemlje sveta (4 zemlje u osam meseci - Sudan, Avganistan, Irak i Jugoslavija) zatim da vas uveri da sve te bombe padaju zarad mira (o tome neki Diznijevi junaci - tipa Koena - cak pisu i pesme), a potom da vas navede da, kada vec pla cate kreiranje katastrofa, dajete i dobrovoljne priloge za izbeglice - tipa onih jadnih Albanaca - i jos da se posle svega osecate super i da najlepse mislite o sebi. Verujem da to jedino genij Diznija moze da uradi.

Cudno - ti se razmeces sa postmodernistima, a citas *NYT*. Postmodernisti su prvi i razotkrili da Miki Maus vlada svetom.

НЕКА ЈОЈ ЈЕ ЛАКА ЗЕМЉА...

Kosovožyurope.com. mailing list

Danas je vazdusna uzbuna davana vise puta tokom dana, a ova nocna je pocela u 21:15h. Pre toga je bio napad jednog agresorskog aviona koji je u niskom, brisucem letu uleteo u prostor Beograda iz pravca Obrenovca i nestao preko Zeleznika i Avale, gde je i dejstvovao.

Onda su dosli u grupama, sa severa, jugozapada i jugoistoka, i dejstvuju. Na meti su Kragujevac, Valjevo, Uzice (Ponikve), kao i sam Beograd, juzniji delovi. Nad Lipovicom je nesto zesce puklo, moguće da je i Rakovica bila na meti, a opet su resetali Topcider gde su im

oborene dve rakete koje su pale u kotlinu. Trenutno traje napad sa bosanske strane...

Cetvrtak, petak i noc izmedju zavili su Srbiju u crno. Napadnuto je tokom tih 40-tak sati oko 600 ciljeva sirom Srbije. U Beogradu je troje ljudi poginulo, a preko cetdeset je teze ili lakse povredjeno, 22 u Cacku, 17 u Trsteniku... Juce i danas preko 100 ljudi sirom Srbije je nastradalo, medju kojima ima i poginulih, kao i teze i lakse povredjenih...

Kremba Apr 17, 1999 17,50 (194.247*)

U mom komsiluku veceras je poginula mala Milica Rakic. Dok je bila u kupatilu, kroz prozor je uleteo geler - deo kasetne bombe ili raspadnute rakete.

Umrla je u narucju oca, na putu za bolnicu. Imala je samo tri godine.

Neka joj je laka zemlja...

НАЈГОРИ ОД СВИХ ВЕКОВА

BEOGRAD - DAN DVADESET OSMI

Mika - Apr 20, 1999 16:40 (194.247.*)

После смрти трогодишње Милице Ракић речи постају сувишне, посебно расправа о уметности постмодерне. Међутим, оно што се мора рећи је следеће: најцрњи страхови постмодерниста постају наша реалност...

Назив *постмодернизам* завањава, није у питању никакав покрет/стил/правац... У питању је нешто много дубље - раскол у стању свести на крају једног катастрофалног века, и то века који је обећавао да ће бити врхунац људског развоја после *belle époque* краја XIX века. Огроман напредак у техничко-технолошком развоју пратила је нова, невиђена моћ употребљена за насиље, дехуманизацију, употребу човека, његово уништавање: два светска рата и око 200 локалних, Герника, Аушвиц, Дахау.... Јасеновац, Гулаг... Дрезден, Варшава... Хирошима, Нагасаки, агресија на Југо- славију - највећи број ратова у једном веку откако постоји свет, неупоредиво највише смрти, далеко највише цивилних жртава...

Развој је употребљен против човека и живота, прогрес је постао покретач разарања.

У таквим временима нестала је вера у континуитет развоја, па тиме и у традицију, све је стављено под сумњу и преиспитивање. У уметности, раније је неколико генерација стварало под окриљем једног правца/стила, сада се током једне генерације променило по неколико преовлађујућих стилова. То је грозничаво тражење решења/излаза, умножавање позиција са којих се посматра свет јер традиционалне нису дале резултате - биле су или идеолошке или једномислене или бар уско мислене...

Постмодернизам је постискуство или друго искуство (пандан Адорновој другој мисли), тражење других могућности, умножавање тачака са којих се посматра, испитује, тумачи, тражи свет, човек, традиција, уметност... Ништа није аутоматски одбачено, али је све под жестоком сумњом, иронијом, преиспитивањем, тражењем могућности да се употреби и на неки други начин...

Бодријар пише о непостојећој будућности и каже: На путу смо да избришемо цео XX век... као да је у њему све било само један безазлени заплет. Напредак није концентрација и злоупотреба војне и материјалне моћи већ је напредак стављање човека и његових вредности у средиште историје, културе и цивилизације

Margarita Apr 21, 1999 09:15 (33.123*)

Ono sto Bodrijar zove *bezazleni zaplet*, Crnjanski je nazvao *salom*. Letopis Matice Srpske je objavio zaboravljenu i do sada samo dva puta objavljenu pesmu Milosa Crnjanskog *Kuga* napisanu 1919, na kraju Prvog, i to pobednickog, rata:

*Svejedno rodis li sina ili kcer
u slavu pokoljenja.
Ukus se menja, ukus se menja,
ne menja se covek i ker.*

*I nama je dosadno, zar ne,
i Kosovo, i jauk, itd., sve?
Ta to je bila samo sala.
Trebalo vec nesto novo,
ko bi jos spominjao ovo,
krv i sram i rat.
Vecna su samo tamnica i vesala,
njih ce ti rado nuditi i brat.*

*Sto ti je zao naseg pokoljenja?
Zar to nije vesela maskarada:
danas je ukus car, a su tra barikada,
Hristos, pa Neron, pa Lenjin.
Ukus se menja, ukus se menja:
samo su hulje sve isti.
Hiljade godina vuku nas za nos,
pesnici, mesije, carevi i komunisti.*

*Sto ti je zao naseg pokoljenja,
ukus se menja, ukus se menja.
Svejedno rodis li sina ili kcer:
vecno su isti covek i ker.*

Mika - Apr 21, 1999 20:10 (195.250*)

Neverovatna je nova/stara aktuelnost ove pesme. Znacjenja su se u mnogo cemu promenila, ali, u odnosu na pesmu, kao da su samo nacinila pun krug i ona je opet aktuelna, diskutabilna, provokativna...

Sve je drugacije, samo je razocarenje isto, ali sada sa iskustvom citavog jednog veka koji je nesto sasvim drugo obecavao...

ВИШАК ЗЛА

BEOGRAD - DAN CETRDESET CETVRTI

Mika - Maj 6, 1999 08:30 (195.250.*)

Бодријар је пре годину-две (или можда недавно, то сада постаје свеједно) записао:

...Више не верујемо у крв. Зло је постојало савршено, ишло значи визуелно или телевизијно, екранско. Да ли је уопште могуће тумачење овог вишка зла? Постоји ли овај вишак у Сарајеву, Алжиру или на Косову? Свуда су несрећа, беда и паћња других постојали сировина и примитивна сцена....

Та екранизација и производња зла на равнодушним екранима је савршен злочин. Зло постоји када је екранизовано. Оно није у функцији добра и зла већ долази од "вишка смисла" - не говори оно што говори, већ добија смисао који се томе жели даћи...

Тако је збуњивак реалности доведен до савршенства. Екрани су равнодушни, они су без имагинарног. Већ мислимо у омошачу од латекса. Дијигитални комбинеzon виртуелне стварности навлачи се као кондом...

Kosovski bozur - Maj 6, 1999 09:53 (209.148.*)

Nijedan link ne radi!

Nateraces me, Miko, da odem u Pristinu i budem pristinski corespondent za svetsku i beogradsku javnost, vec me 'nerviraju' tvoji *Beograd - dan taj i taj*: pevali smo i igrali dok pesnici i pisci nadahnuto i inspirativno pune svoje beleznice pisuci o stradanjima urbanog Beograda... Duhovno, mentalno stradanje, mozes pojmiti...

Da te podsetim: sve je pocelo zbog Pristine i svi putevi vode u Pristinu!!!! U to Kosovo, gde vise ne rastu kosovski bozuri.

Mika - Maj 6, 1999 16:35 (195.250.*)

Prvi link radi, proverio sam. Samo spisak gradova sa ostecenim kulturnim spomenicima obuhvata preko cetrdeset mesta.

Za Pristinu jesi u pravu - ona je neuporedivo vise na udaru. Medjutim, ja o tome znam malo i posredno da bih mogao da pisem o tome. Zato znam da prepoznam visak zla...

Pevanje i igranje nisam nigde pomenuo - bojim se da ti citas neke svoje dileme umesto onoga sto pise. Procitaj Bodrijara ponovo i svuci to sa sebe...

De cons truc tion - Maj 7, 1999 11:23 (199.71.*)

Miko, hvala za "visak zla"...

Dejan - Maj 7, 1999 14:45 (195.217*)

Zivi smo i zdravi. Pukla su stakla u stanu. Geleri su leteli svud po kraju, neki su usli i u stanove.

Ja i Zoran smo bili na ulici. Bacili smo se dole i bilo je strasno. Na mene se srucilo neko staklo, ali pokrio sam se jaknom. Na 30m od Zorana je poginulo 9 vatrogasaca.

Ne pitaj me sta smo radili napolju. Zoran krenuo da vidi sta je pogodjeno, a ja za njim, da ga vratim u podrum. Kad oni, ponovili cilj; 12 min. posle prvog gadjanja Generalstaba gadjali ga ponovo, taman kada su vatrogasci, hitna pomoc i mnogi drugi vec bili tu...

**ГОДЗИЛА ЗА ЈЕДНОКРАТНУ
УПОТРЕБУ**

BEOGRAD - DAN PEDESETI

Mika - Maj 12, 1999 13:07 (195.250*)

...као обесни, премоћни и пијани силеција у сеоској кафани који верује да је толико моћан да ће ту, једну ноћ свог лудила, претворити у вечност свих осталих...

Када се педесет ноћи на тебе и твоју породицу, пријатеље и рођаке, на крајеве града који су више у теби него на мапи света, на градове и пределе који су вечни део твојих иначе непозданих сећања, када се дакле педесет ноћи на све то обрушавају најразорнија

оружја која је овај свет двадесет векова стварао, управљана онима који верују да све то постоји да би они могли да га употребе када се њихова злоупотреба света претвори у махнитање без смисла, у једноумље недораслих, у утеривање туђе свести, жеља, историје и садашњости у своје уске и краткомислеће норме, у злоупотребу целокупног људског прогреса, у манипулацију својим и туђим народима да би се произвела диригована будућност Великог брата - тада се свет опет подели на оне горе, моћне, невидљиве и недодирљиве, оне изнад свих раса, култура, историја и традиција, и нас доле, вас, њих, све остале, неважне мраве који се људима само зову...

На крају века који је почео Ничеовом објавом смрти Бога, нагло се уздиже креатура новог, лажног бога, Бога Зла. Неко је већ рекао да би ваљало двадесети век избрисати из историје и почети га поново, са тајном његовог искуства у сваком од нас. Ако то учинимо, опет ћемо морати почети на исти начин, само што ће то сада бити много лакше јер је пред нама самозвани, лажни бог, Годзила за једнократну употребу...

[Http://www.uzice.net/ui/](http://www.uzice.net/ui/)

U uzickom kraju napadi su poceli u 1:45 casova u sirem podrucju aerodroma Ponikve. Ispaljeno je

izmedju 17 i 20 projektila od kojih eksplozija nije bilo zrtava, ali je materijalna steta velika.

Napadi su obnovljeni u podne na cetiri cilja. Tri su vec ranije gadjana: Cigota, Tornik i drumski most u Bistrici, a u 12:25 casova prvi put je gadjan most u Kokinom Brodu na magistralnom putu prema Crnoj Gori. Dva projektila su napravila znatna ostecenja na mostu.

Ocigledna namera agresora je da dejstvuje i danju i nocu, povecavajući psiholoski pritisak na stanovnistvo. Iako stalno istice da gradjani nisu meta napada, NATO ubija civile, izaziva ekolosku katastrofu i uveliko razara privredne, komunikacijske i druge civilne objekte.

ЗВЕЗДАНЕ СТАЗЕ

Aleksandar - Maj 15, 1999 21:18 (194.117*)

Dosli su pre oluje. Cim se nebo naoblacilo, eto ti njih. Ranije su isli samo po lepom vremenu. Stalno menjaju taktiku, ali ne vredi im...

Sada je u Beogradu jako nevreme, tako da je svasta moguće...

.....

A zaista je grmelo i sevalo puna tri sata, kao da ce smak sveta. Toliko je bilo jako da su svi ti njihovi komp-

juterizovani naj-avioni morali da se povuku - kroz ove nase oblake, munje i gromove nisu mogli. Nebesa su se pomerala a onda se spustila duga, ostra, ledena prolečna kisa koja jos pada kao da hoce da spere sve ovo...

Kosovo@yurope.com. mailing list Tanjin ratni izvestaj broj 9

Iako su Novi Sad i Nis najgore prošli, i Beograd je imao svoje nezaboravne aprilske noci. Kao na primer, ona kad su pogodili pancevacku Petrohemiju. U roku od sat vremena tamni oblak se formirao nad Pancevom i poceo polako da plovi preko reke ka Beogradu. Oblak je bio toliko gust da nije propustao svetlo, vec se podivljali plamen pozara reflektovao o njega.

Tad sam po prvi put pomislila da smo se obreli u nekoj losoj epizodi *Zvezdanih staza*, jer je oblak koji je nemo putovao po kao mastilo plavom nocnom nebu, delovao potpuno nerealno, pulsirajuci crvenim i ruzicastim svetlom, dok su kroz njega strujale unutrasnje eksplozije i elektricna praznjenja. Plovio je sporo i nezaustavljivo, kao ona smrtonosna izmaglica u Karpenterovom filmu, negde u visini desetog sprata.

Pancevo, Borca i Ovca su odmah evakuisani. Istina, bilo je i onih koji su na insistiranje policije odgovorili da ne idu nigde iz svoje kuce, pa makar postali mutanti!

A onda se cela stvar i zavrsla bas kao jeftini horor film. Kao *deus ex machina* pocela je prava aprilska

oluja sa jakim vetrom i zestokim pljuskovima koji su razbili oblak i sprali otrovne supstance sa biljaka. I sve je opet bilo zeleno i rascvetano i mirisalo na ozon i rano prolece. Ako ne racunamo onu naftnu mrlju od 15km na Dunavu...

ИГРА СЛУЧАЈА ИЛИ...

Margarita - Maj 16, 1999 11:20 (33.123*)

Године 1898. Робертсон Морган је објавио роман *Futility: or the Wreck of the Titan* у коме је описао бродолом великог имагинарног брода по имену Титан. Априла 1912. године највећем путничком броду у историји поморства, Титанику, то се заиста и догађа, а појединости те катастрофе на запрепашћујући начин су исте као у роману: дужина и тежина брода, број путника, недостатак чамаца за спасавање, географска локација, број жртава...

Године 1938. Едгар Алан По је објавио *Доживљаје Артура Гордона Пима* у коме три бродоломника на отвореном мору убијају и једу четвртог - младића по имену Ричард Паркер. Године 1978. британска влада, после једног бродолома, спроводи судски поступак против три жртве бродолома због канибалског убиства дечака по имену - Ричард Паркер...

Године 1999, током првих недеља бомбардовања Југославије, у Источној Србији од залутале (?) ракете гине девојка док је радила на њиви. Догађај је описан у дневној штампи и објављена је фотографија дела ракете на којој је читак потпис: Ерик Н Неколико недеља касније, штампа опширно пише о злочину у једној средњој школи у америчкој држави Колорадо када су два младића из аутоматског оружја побила и ранила двадесетак својих другова да би потом и они настрадали. Један од те двојице младића звао се Ерик Н.

Облак над Липовицом, пун отрова, ветар је однео чак до Славоније, Мађарске и Немачке, да тамо обогати природу.

Јако невреме је више пута онемогућило авионе НАТО-а изнад Београда а изненадна олуја са пљуском је разнела отрове из панчевачке Петрохемије када су се упутили ка Београду.

Недавно, Канзас, Оклахома и Тексас погодио је тајфун непамћене снаге. Ударом ваздушне стихије, која је хујала брзином и до 418 км захватајући фронт од око сто километара да би се потом поделио на тридесетак мањих вртлога, најтеже су погођени градови Оклахома Сити и Вичита. Погинуло је 45 особа, порушено и општећено 15.000 кућа, разорени бројни далеководи, вијадукти...

Игра случаја?

Моћ самих догађања која су, у својој основној структури, могућа па самим тим и вероватна узрочност вишег реда?

Или је то сама природа створила неопходну равнотежу и за разарања која се свакодневно догађају успоставила неки свој вентил и овде, и на другој страни планете?

СВЕ НАШЕ ЗНАЊЕ

Mika - Maj 17, 1999 21:45 (195.250*)

Za Margaritu i Majstora:

*Sve nase znanje blizi nas nasem neznanju,
Sve nase neznanje blizi nas smrti,
Ali blizina smrti ne blizi nas Bogu.*

T. S. Eliot

УМЕТНОСТ ХАРФЕ

ДОК ДОБУЈЕ ПВО У РИТМУ
ТАМ-ТАМА...

Cap tain Sen si ble - Maj 21, 1999 16:18 (193.203.*)

Dok nasa PVO u ritmu tam-tama dobuje kroz noc sa Vracara, NBGD-a, Rakovice i Petlovog Brda, odlicno idu *The Strangers* i pesma *Nice 'n' Sleazy*, a pre nego sto okacim *lyrics*, malo podsecanje.

Pre vise od 10-15 godina, u nekom parku u Parizu, *The Strangers* su odrzali koncert pred vise milijardi ljudi. I tada, dok su svirali *Nice 'n' Sleazy*, na binu su izveli dvadesetak prostitutki - *look* riba (sasvim upotrebljivih, cak sta vise) koje su do kraja pesme izvele strava striptiz. I to nije sve, naravno. Pijana ekipa se pela na binu, djuskala sa ribama, neki su se skidali do gaca i onda je bio slam u publici...

*An an gel came from out side
Had no halo had no fa ther
With a coat of many colours
He spoke of broth ers many
Wine and women song a plenty
He be gan to write a chap ter
In his tory ...*

Sneki - May 21, 1999 16:25 (209.103.*)
Right on, cap tain.

АРХИТЕКТУРА БИТКЕ

Звуци њиховог вредног рада су још далеки и скривени даљином када се између два покрета четке уметне издужена, дугуљаста силуета велике ракете боје дима, а њена лансирна рампа се претећи окреће ка нама. У позадини се наслућују немушти покрети мноштва других убојитих цеви и пуних лафета, хладни блесак челика.

Недефинисани простор собе - града - проплан ка - неба добија архитектуру бојног поља и појављују се ровови, шире жичане препреке, расту осматрачнице, уздижу се заклони изграђени од цакова песка...

Четка зарања у боју и искреће се да течност не пури, једна снажна рука брзо и одлучно размазује наносе боје по зиду не штедећи материјал.

СМЕХ НАШ НАСУШНИ, ДАНАС

BEOGRAD - DAN SEZDESETI

Mika - Maj 22, 1999 11:26 (195.250.*)

Гнев је привилегија богова, тврдио је Аристотел, а код мудраца се уместо гнева јављају сузе или смех. Хераклит је плакао, признајући тако неопозивост судбине у којој догађаји имају коначну тежину. Демокрит се смејао и тиме одрицао судбинску коначност онога што се догађа.

Смех је израз надмоћи над догађајима, он проистиче из слободног односа према свету посматраном са дис танце, из нових и несвакидашњих углова. Тиме се догађајима одузима судбинска тежина и они постају реалнији, привремени и променљиви. Смех, ту најчистију људску енергију јачају притисци и ускраћивања, а не могу да угуше ни разарања и уништавања...

Posle Monika, stisni zube, F-117 je oborio Sinisa Mihailovic iz slobodnog udarca i Izvinite, nismo znali da je nevidljiv evo novijih:

Posle zestokog raketiranja Nisa javlja se Beogradjanin i pita prijatelja:

- Jesi li dobro?
- Ma, ne znam ni sam...
- Kako se osecas od jutros...
- Pa, osecam se nekako promaseno...

Ispred kioska se otegao red za cigarete. U nekom NATO centru dvojica gledaju satelitske snimke:

- Zaista ne razumem ove Srbe. Branili su mostove svojim telima, a vidi ih sada - brane i kioske!

- Kako ti NATO piloti, i pored sve tehnike, ne uspevaju da se spasu iz pogodjenih aviona?

- Ma, Solana im stavio rajbere na kabine, pa kad ih smeste u avion okrenu im i rajber!

- Zasto NATO stalno gadja Batajnicu, Pancevo i Resnik?

- Zato sto im je jedan lokator pao u Beo-voz!

Nagradna igra: Ko nadje sest lokatora, dobije tomahavk na kucnu adresu!

I dve poruke:

Beogradska: Ne bojte se, braco Rusi, Srbi su sa vama!

Niksicka: Bombardujte i nas, nijesmo ni mi gubavi!

АРКАН И МЛАДИЋ У ВАЗДУХУ

Chombe - Maj 24, 1999 12:57 (209.156.*)

Nezvanicno se saznaje da Arkanovi "Tigrovi" od sutra krecu u borbene letove nad Srbijom. Sudeci po strahu NATO politicara od Arkana, moze se samo pretpostaviti koliki je strah i panika kod pilota i ostalih vojnika koji se nadaju da je ovo ipak samo NATO patka.

Carapan - Maj 24, 1999 21:46 (131.215.*)

A ja cujem da ce sutra da uzleti i general Ratko Mladic. Koristice specijalne srpske avione tipa Jastreb i Galeb koji lete veoma nisko, nevidljivi su, a mnogo teze se uniste nego MIG-29.

Sada, kada lete ponovo Ratko Mladic i Arkan, mogu se ocekivati brojne civilne zrtve medju nevinim, demokratskim pilotima NATO-a koji cak mogu da budu i masakrirani u avionu koji pada.

XXX - Maj 24, 1999 21:56 (209.103.*)

Najebali su!!!! Iz pouzdanih izvora saznajem da se Vojvoda Momcilo povampirio, sa sve Jabucilom. Kazu: Jabucilu porasla krila! General Klark uhvacen kako cita srpske junacke pjesme, u nadi da ce naci neko rjesenje.

Zoza - Maj 24, 1999 22:01 (194.247.*)

Poslednje vesti govore da je onaj voz bezobrazno izleteo pred raketu, i to ne jednom vec tri puta. Povedena je istraga protiv masinovodje.

Takodje se saznaje u dobro obavestenim izvorima da su stotinak izbeglica trcale ka avionu i vikale "avione baci nam bombone", sto je pilot shvatio i bacio kasetnu bombu kako niko ne bi ostao uskracen. Vodi se istraga o tome ko je odlucio da se to dogodi bez saglasnosti CNN-a.

ПОТРЕБАН САВЕТ

Kremba - Maj 25, 1999 04:50 (212.62.*)

Imam u dvoristu 'poklonjenu' rupu od jedno 3,5 metra dubine i jedno 10-ak metara sirine...

Sta bi mogao da zasadim??? (Mislim, da ne zvrji prazna!).

P.S. Da znate samo kol'ko je vazduh u stanu sveziji kad nema prozora!!! A i okolina je malo drugacija...

НЕБО СА СЕНКОМ

Кратак зум на заборављени мехур густе боје који неутешно врије на ивици зида, док се над њим не наднесе моћна сенка велике четке, израсла из

успутног мрака који у углу стрпљиво чека свој велики тренутак.

Слика се мало помера и хвата у првом плану широку, мрачну топовску цев која се лагано приближава претећи својим моћним мраком без краја.

Покрети снажне руке се неуморно настављају, већ проверени и искусни. Крутог лакта и меког зглавка она са уживањем размазује наносе боје осећајући сваког трена како се све више приближава савршенству покрета. Истурени лакат моћно штрчи испуњавајући нове просторе који се присно шире околу, по зиду се таложе слојеви размичући собу све док се чврсто језгро високе, небески широке таванице потпуно не отвори.

Слика тоне у небо као у дубоку, смирену воду. Испод је панорама града и идила магловитих пашњака у даљини. На њима се појављује сенка, дрхтава и несигурна, која клизи ка граду. Затим се изоштравља у крст без четвртог крака и малено слово Т прелази преко града, преврће се у ваздуху и лута небом.

ТАЈНО ТЕСЛИНО ОРУЖЈЕ

SIN - Maj 27, 1999 22:47 (158.43.*)

Stelt tehnologija, radari, sve to je od 24. 3. '99. gomila novca nepovratno bacena u vetar. NATO snage

više ne traže radare vojske SRJ jer su se suocili sa daleko naprednijom tehnologijom koja, iako tek u zacetku, nadmasuje radare i *stelt* tehnologiju kao sto puska nadmasuje luk i strelu.

Cela teritorija SRJ je radarski sistem koji je nemoguće neutralisati!!!

Po celoj Jugoslaviji razmesteni su detektori za merenje promena u elektromagnetnom zracenju. Postoji oko 100 centara (potpuno autonomnih) iz kojih se prati aktivnost NATO avijacije i iz kojih se komaduje PVO.

Detektori se ne mogu otkriti jer ne emituju nikakav signal.

Coma - Maj 27, 1999 23:11 (195.250.*)

To je sasvim moguće. Problem je u tome sto sa takvim sistemom ne mozes da navodis rakete radarskog tipa ali sasvim dobro mozes da ga koristis za navigaciju. Pogotovu sto avioni koriste veliku kolicinu EMZ da ometaju radare pa im lako mozes otkriti udarnu grupu i upozoriti AA topove i raketne jedinice kratkog dometa.

I see - Maj 27, 1999 23:16 (205.188.*)

Naravno da je moguće, sta mislis sta je srusilo tolike NATO avione - i vidljive i nevidljive? Nikola Tesla je strasan tip.

Tri Nitro - Maj 27, 1999 23:28 (209.167.*)

SIN-e da li ti imas nesto konkretnije? Da ne bude ponovo neka nasa fantazija? Iskopaj jos malo podataka. Ako je istina, to je najbolja vest u poslednjih 10 godina.

ХАРФА НА КОЈОЈ НЕ СВИРАЈУ АНЂЕЛИ

Margarita - Maj 30, 1999 18:21 (33.123*)

Ватрене лопте које се појављују над Србијом, чудна и дуготрајна севања, јаке непогоде, преобилне кише и град величине песнице, необичне муње које се гранају од земље ка небу и оне друге, плавичасте боје - највероватније су тајне активности пројекта *HAARP* - *ХАРФА* (*High-frekvency Active Auroral Research Program* - *Програм истраживања јуларњих високофреквенцијских активности јоносфере*). Тај пројект САД већ више година развијају као моћно, планетарно-стратешко, *top-secret* оружје, а шира јавност је за његово постојање сазнала из књиге са симболичним насловом: Анђели не свирају на тој харфи.

У Гакони, на Аљасци, саграђени су моћни генератори, трансмитери, антене и радари, првобитно у научне сврхе експериментисања са климом, које је потом преузела војска. Одатле се може гађати сваки део планете са циљем да се загреју и подигну делови

јоносфере, користећи ефекат одбијања таласа од јоносфере. То би требало да омогући:

- геофизичка истраживања и контролу процеса у природи,

- успостављање вештачких јоносферских огле да ла која високофреквентну енергију враћају на земљу што омогућује креирање метеоролошких прилика по жељи на простору пречника од неколико десетина до више стотина километара,

- откривање подземних тунела и складишта, као и налазишта драгоцених метала, што посебно финансира Министарство одбране,

- изазивање акцелерације електрона и контролу радио-сигнала,

- посредно загревање и утицај на ра дио-таласе,

- ометање радарских сигнала и комуникација,

- остваривање комуникације иза хоризонта и са подморницама у морским дубинама,

- рано откривање непријатељских ракета и

- примену Рејтеоновог радарског система - *ОТН* (*over-the-horizon*) којим се виде и стелт летилице, изграђеног у морнаричкој бази Емчитка, такође на Аљасци, где се налази *ОТН* радар.

Основа ове технологије су Теслини проналасци које је усавршио Бернارد Естлунд изградивши апарате који могу да постигну концентрисано радио зрачење снаге једног вата по кубном сантиметру (уместо једног милионитог дела вата као до тада).

Коришћењем принципа Теслине електрорезонанције на Ван Аленове прстенове (магнетно поље око Земље), уз помоћ поновљених (пулсирајућих) импулса мале снаге, изазивају се осцилације магнетног поља огромне снаге.

За овај пројект се издваја 800 милиона долара годишње а финансирају га команде америчког ваздухопловства (*AFSOC*) и морнарице, војна Агенција за унапређење научно-истраживачких пројеката (*HARPA*), *Центар за ајмосферска исиштивања* Универзитета у Масачусетсу и Универзитет из Фербанкса.

САД су ово електромагнетно оружје већ користиле у Ираку, па га, по свему судећи, користе и у Југославији. Иначе, стварање вештачких временских феномена Американци су користили још 1967. и 1972. године у Лаосу и Вијетнаму, када пројект Харфа још није ни постојао. Тада су хемијско-биолошким бомбама са сребром и оловојодидом засипали облаке (50.000 бомби!) ради изазивања обилних падавина.

Познато је да се вештачке муње и ватрене лопте могу програмирати наменском применом графитних бомби *BLU-114/B* које су масовно коришћене у Југославији. Уз негативне ефекте на пољопривреду и психолошко деловање на становништво, вештачке муње су ометале наше радио-везе и електроенергетски систем, а представ љале су и покушај премештања кумуло-нимбуса, опасних по агресорске авионе.

Поред тога, догађале су се и накнадне, неконтролисане појаве изазване ветром који је подизао у ваздух облаке угљеничних влакана наталожене на тлу из раније испалених графитних бомби. Графит је изазивао вештачко електрично пражњење природних облака уз карактеристичан појачан ветар и град.

Планира се да Пројект ХАРФА буде завршен до 2002. године и да тада омогући:

- штит од балистичких пројектила,
- уништавање сателита,
- прекид свих комуникација,
- утицај на менталне способности људи,
- пулсно радиофреквентно зрачење, од екстремно ниских до 30 MHz за манипулисање људима и рушење воље (на људски мозак утичу зрачења од 0,5 до 25 MHz), поремећаје перцепције, дезоријентацију, елиминисање способности поједи наца за борбу...

Значајне особине овог, иначе забрањеног и још увек незавршеног електромагнетног оружја су у томе што су његове активности налик на природне или су тихе и невидљиве, па зато их је врло тешко открити.

Kosovožyurope.com. mail ing list Tanjin ratni izvestaj broj 10

Zlikovci koriste freon za razbijanje oblaka, a grafitna vlakna su potpuno poremetila prirodne tokove naelektrisanja, te imamo nekakve naucno-fantasticne oluje sa munjama koje se granaju preko citavog nebeskog svoda, pracene snaznim vetrom i kisom. Izazvali su grad velicine teniske loptice u okolini Beograda, koji je desetkovao skoro prispele kajsije i unistio povrtnjake.

I naravno, svetske ekoloske organizacije koje svesrdno napadaju male nerazvijene zemlje zato sto koriste sprejeve i lakove za kosu, ovom prilikom nemaju komentara. Uostalom, kao vrhunac hipokrizije, jedan od najvećih zagovornika ovog unistenja prirode je Zelena partija Nemačke, na celu sa Joskom zvanim *Crveno Uvo*.

Kad mi na stranom aerodromu pridje neka placipicka sa kasicom za pomoc *Greenpeace*-u, ima da joj na pravim rupu u ozonskom omotacu!

ЕВРОПА ПОД ЧИЗМОМ НОВИХ ВАРВАРА

**BEOGRAD - DAN SEZDESET DEVETI
Mika - May 31, 1999 15:22 (195.250.*)**

Када су, пре више од годину дана, терористи заробили званице на пријему у јапанској амбасади у

Чилеу, антитерористичке јединице су пуних шест месеци држале амбасаду под опсадом док нису створиле прилику да, са најмање жртвава, ослободе таоце.

У безброј америчких ТВ серија, филмова и романа лакшег жанра постоји сцена која је већ опште место: злочинац зграби таоца и прислони му пиштољ на тело. Представник оне друге, добре и праведне, демократске, америчко-западноевропске стране, спушта оружје поред себе и тражи друге начине да ослободи таоца или нови тренутак и место да оружје употреби.

То је слика у којој се огледа 20. векова културе и цивилизације: полицајац је уредан, лепо и помодно обучен, згодан и помало секси, има понеку ситнију људску ману, неку велику личну муку или наглашенију хедонистичку црту, породицу или озбиљну везу, зна да су постојали Шекспир, Гете, Марк Твен и Токвил и да су понешто оставили у драгоцено наслеђе. А то њихово наслеђе се огледа у гесту спуштања оружја када могу да страдају немоћни, невини или случајно присутни. Он неће да угрози туђе животе, па ни да им нанесе патњу и бол, неће да убије ни злочинца ако на то не буде приморан у самоодбрани или одбрани других.

То смо сви видели десетинама пута - и нисмо ништа видели.

То што мислимо да смо видели само је наш сан, нестварна маштарија, скупо плаћена нашим уверењем да таква, нормална, етички утемељена бића после 20. векова цивилизације преовлађују у официјелним институцијама и службама демократског Запада.

Оно што се догодило 30. маја у Србији прави је крај таквих филмова - ТВ серија - романа. Сцене из живота:

- Недеља, подне је тек прошло, пијачни дан у градићу Варварину. Преко моста на Великој Морави прелазе два аутомобила, околу су сељаци и недељни шетачи, пецароши, деца... Зачуо се хук авиона који мељу небо и два пројектила прецизно разарају мост и све око њега. Тресак, ужас, смрт, крв, прашина, дим; преживели извлаче рањене и траже мртве - а тада долећу још два пројектила да доврше преживеле и побију спасиоце...

Сања Миленковић, 16 година, ученица Математичке гимназије у Београду, дошла је пре неколико дана из бомбардованог главног града да се ту припрема за Олимпијаду математичара и - затекла се на мосту... Миљивоје Глишић, варварински свештеник, после првог удара појурио је да помогне у спасавању преживелих; гелер новог пројектила, као у лошем хорору, одрубиса му је главу...

До сада је пронађено 11 лешева, око 40 је рањених, а нека тела је однела Велика Морава...

- Истог дана, Косовом журе два путничка аутомобила пуна новинара. Нигде војске, полиције, касарни, тенкова, положаја.... Ипак, долећу два пројектила и убијају возача, рађавају Данијела Шифера, новинарку Тајмса Прентис и три новинара португалске ТВ екипе. Италијански извештачи имају среће, остају неповређени и снимају авионе. Фотосе објављује лист *Korijere de la sera* када је НАТО покушао са манипулацијом да су то били српски авиони....

- Ноћ, на почетку новог дана, Сурдулица. Санаторијум за плућне болести, сада пун избеглица из Крајине, Босне и са Косова и Дом стараца. Звук авиона у ноћи, налет и пројектили погађају обе установе. До сада је пронађено 20 мртвих, 38 је тешко а око 50 лакше рањених...

- Пред јутро, у 4. сата, Београд, Звездара, Улица Милана Ракића. Три пројектила прецизно погађају празне зграде између пуне касарне у Волгиној улици и основне школе Марија Бурсаћ, окружене стамбеним зградама и солитерима. Четворо рањених, рушевине, срча до чланака, просторије школе разваљене и почињене суровом метлом ваздушном ударом. Облак дима, прашине и нагоретина прекрио је Звездару, Карабурму и Вишњичку Бању док га ветрови старог, доброг Дунава нису разнели....

Француски, италијански и амерички пилоти су полетели из Италије, енглески, немачки и опет

амерички из Немачке, амерички и из Турске, Мађарске и одасвуд...

Стара, културна Европа гоњена је чизмом нових варвара, скупа лагодност живота и бизнис-просперитет морају још једном да се плате, али сада беспчашћем, насиљем, туђим смртима и општом покорношћу Великом Босу. У новој, НАТО историји место Расина и Молијера, Томаса Мана и Хегела, Бајрона и Дантеа заузеле политичари - вође кланова који успеју да извуку највећи бакшиш од Великог Газде и да се истакну у диловању безумља, зла и смрти...

А они филмови - серије - романи о добром полицајцу, чији смо крај сањали отворених очију, завршавају се овако:

Скривени полицајац рафално пуца у таоца јер му смета у обрачуну и када се он коначно сроза као крпена лутка, он пуца и у злочинца. Злочинац такође пуца, али полицајац је скривен и он у бесу, већ погођен, остварује своју претњу и пуца у таоца.

На сцени остаје полицајац који драмски лагано излази из заклона, проверава да ли је злочинац убедљиво мртав, да таоц није случајно преживео, па када се увери да су сви око њега мртви и да је његова правда ефикасно победила, он скида своје стелт-одело и непробојни прсник, одлаже ракетни бацач и мобилни телефон-радио-ТВ који непрекидно емитује сетну музику из његовог далеког завичаја и

уморно одлази у своју климатизовану и компјутеризовану пећину у којој су сви уређаји прилагођени за шапе новог човека....

Zemunka - Maj 31, 1999 21:43 (207.172.*)

11 za 11... Danas je u New Jersey pao avion na naselje: 11 poginulih i povredjenih...

U Parizu veliko nevreme... Kisa i led: 1 poginuo...

Ne radujem se tudjoj nesreci ali... Ima li Boga?????

Coma - Maj 31, 1999 23:20 (195.250*)

A na *Trojicu* su "slucajno" gadjali crkvu Sv. Trojice. To je isto toliko slucajno koliko je i Hitlerovo bombardovanje na *Cveti* i "saveznicko" bombardovanje na *Vaskrs* za vreme Drugog svetskog rata...

JEZERO ONTARIO

Lepa - Jun 1, 1999 03:11 (194.247.*)

Beograd, 31. nocu...

Postali smo lovci na dobitnu kombinaciju: voda + struja + brza reakcija = cist ves, sudovi i kosice.

Ponovo su pogodjeni trafoi na Bezanijskoj kosi i u Lestanima... Dobitnu kombinaciju sam imala tri sata, pa sam nestanak struje docekala sa Pecom i Cecom koji su

upravo pred nalet NATO-a presli most sa novobeogradske strane...

Ceca odbija da se "skrasi". Neki re volt valjda u njoj, sta li.

Pijuckali smo pivo, ohladjeno u poluotopljenom zamrzivacu... Svetlela su nam improvizovana kandilca (umesto sveca, daju neznu, meku svetlost)..

Naucila sam nesto o bombardovanju. Npr: ne treba ustajati iz kreveta ma koliko blizu padale bombe: razbije se san, pa drezdim do jutra... Ako si strasno miran u krevetu, manja sansa da te pogode (moj licni trip)... Ako pada na 100 metara od tebe, a nije "krmaca", imas dobre sanse da ostanes ziv (ta sam).

Grbm - Jun 1, 1999 03:59 (206.172.*)

Cuvaj se.

Kad god se zagledam u jezero On tario sjetim se tebe. Ne znam zasto. :))))))

БЛАЖЕНИ СУ МИРОТВОРЦИ

СВАКОГ ТРЕНУТКА ПОСЛОВИ СВЕ ВИШЕ НАПРЕДУЈУ

Покрети умножених четки, руку и лепезастих шпахли равномерно се смењују, понешто искидани и убрзани као у сваком правом послу који је узео маха. Соба се све више шири, тако да већ обухвата парче града и део неба, док усамљени пашњаци чекају у даљини...

Магловито слово Т се нагло приближава и претвара у авион, а затим у незграпну, велику летилицу начичкану антенама и камерама које се окрећу у свим правцима. Слика убрзано улази у квадрат једне од камера, док њена сочива блескају, а нишански крст на средини нежно подрхтава испуњавајући цео екран. На њему се поново указују магловита поља и силуета града али сада са нишанским крстом на средини, затим мајушна

архитектура собе - бојног поља окружена силуетама то пова, налик на дечје играчке...

ВЕЛИКА ПОДВАЛА ПАТУЉАКА

Beograd.com - Jagos Djuretic:

...Нисам некритички веровао да неједнака моћ појединаца и држава дозвољава да политички систем Запада функционише у складу са чистом идејом демократије, као што нисам очекивао стални развој моралности и демократских односа. Међутим, поверовао сам да демократски Запад чврсто стоји на цивилизацијским темељима као на свом женском фундаментију. Данас, када је овај "демократски Запад" попустио својим и међународне законе и све моралне норме, осећам се разочараним, превареним, изданим, интелектуално пораженим.

Хтео бих поново да учим, али не знам одакле да почнем, хтео бих да поново кренем напред али како кад хоризонти више нема, хтео бих да поново сањам али се у стрази, као и сви који суграђани, трзам сваког дана, минути. Жалим цео наш народ, српски, албански, мађарски и све друге који покушавају да живе на овом несрећном простору, али исто тако жалим и нашу Европу и цео "демократски Запад" који, господарећи сунчевим системом, поново хода четворonoшке.

Демократски Запад из мојих снова не бомбардује само градове убијајући невинне већ у исти мах истрајно, са себи својственом систематичношћу, бомбардује и уништава и властито темеље, своју цивилизацијску вертикалу и свој актуелни идентитет...

Ово је по много чему негативан “велики рај”: по срамној несразмери моћи његових актера, по бездушности рушења и коришћења најмодерније технологије, по великој лажи, превари и фалсификацији пројављене реторике и медијске прајве, по великој подвали политичких инструмената историјском свету, његовим тековинама и принципима. Најзад, по је рај великог рушења историје са доминирајућим обележјима људске драме и прагматике обеју народа - Срба и Албанаца од које његови актери желе да одеру руке...

ИЗ ПАРАЛЕЛНОГ УНИВЕРЗУМА

Kosovozyurope.com. mailing list

Tanjin ratni izvestaj broj 11

Na Kalemegdanskoj terasi prepunoj ljudi, cudna slika. Umesto da setaju vecina ljudi sedi na klupama ili zidu i posmatra velicanstveni vidik koji se pred njima pruza. Beograd preko reka kao na dlanu u srebrnoj vecernjoj izmaglici deluje netaknut i savrsen. A kao preteci prst opomene stoji soliter CK, sa cadjavom

fasadom i antenom koja lici na pauka koji vrebava sa vrha zgrade. Bar da su je srusili ko ljudi, nego cemo posle mi jos morati i da je rusimo. Na svetlu zalazeceg sunca zgrada izgleda lepse nego ikad, kao da je od najfinije cipke, jer svetlo prolazi kroz slomljene prozore, cineci je prozирном i leprsavom.

Nitkovi su ocito zakljucili da Srbi najvise besne kad im iskljucis zamrzivace, pa su nas opet zasuli grafitnim vlaknima i bombardovali elektrane. Beograd je jos jednom utonuo u mrak, a ja sedim na terasi sa soljom kafe i kompjuterom na krilu, srecna sto igrom slucaja moja zgrada jos ima struju.

Preko nocnog neba lesinari kruze nad gradom uz grmljavinu motora. Grmljavina na trenutak utihne, pa se vrati jos glasnija i zlokobnija. PVO puca iz sveg oruzja i prati njihov let sjajnim iskrama koje, zbog niskih oblaka, na trenutke obasjaju grad. Detonacije odjekuju kroz tamu, prvo duga i kotrljajuca od koje ti se okrece stomak, pa onda dve kratke i tupe. U pravcu Panceva munje se granaju i odbijaju od jednog do drugog oblaka, ne dodirujuci zemlju. Oblaci se na tren oboje ruzicastom ili kao cilibar zutom bojom, pulsiraju, pa ponovo utonu u mrak. U nasem paralelnom univerzumu nebo nikad ne miruje. Užasno, zastrasujuce, nezaboravno...

E dragi moji tamo u belom svetu, vi i ne znate sta propustate! Kakvo zaslepljujuce obilje utisaka, emocija i culnih doživljaja! Covek potpuno zaboravi na strah pred spektakularnim prizorom nocne vazdusne bitke i

blistavim vatrometom koji sara nebo. Kako bi to rekao onaj replikant iz *Blade Runnera*: *I've seen things you people would n't believe. PVO beams glitter in the night above Bel grade. Cukaricka padina on fire on the shores of Sava...* Jednoga dana kada pronadjemo izlaz iz ovog paralelnog univerzuma, u kome su jedina svetla eksplozije i protivavionska paljba, ovo ce verovatno biti dragoceno secanje.

Psi laju, mora da se opet priblizavaju avioni. Psi laju, NATO prolazi. *Ko ceka, doceka*. Polako regresiram kroz srpsko kolektivno pamcenje i vise ne razmislim u formi patriotskih slogana iz Drugog svetskog rata, vec u narodnim poslovicama iz turskih vremena.

Trpen spasen.

Strpljivo, iz mraka, pozdravlja vas Tanja

НЕПОТРЕБНИ ЦУРАК БОЈЕ

Екраном клизе умножене шпахле и четке у неком дивљем, убрзаном ритму. Затим се покрети успоравају и слика концентрише на четку умочену у канту пуну боје. Њен успорен покрет, којим размазује боју по зиду, прати нежни, дрхтави центар нишанског крста. Четка нестаје, на њеном месту се појављује мехур па цурак боје који лагано клизи низ зид. Нишански крст се колеба и затим умири на

непотребном цурку, док не почне да му се стреловито приближава...

ИСПАЛИ И ЗАБОРАВИ

Aleksandar - Jun 1, 1999 21:20 (134.117.*)

U napadu na Vranje gadjani su Suvi Do i Pavlovci. Poginula je jedna, teze ranjena jos jedna osoba, a 30 je lakse ranjeno. Poruseno je 10 kuca a preko 120 je osteceno...

Do danas Vranje i okolina su bombardovani sa oko 300 projektila, poginulo je preko 40 a ranjeno oko 300 civila...

Misija u ime humanitarne katastrofe pretvorila se u katastrofu humanizma. Do sada je na Jugoslaviju baceno oko 6.000 tona eksploziva, odnosno preko 10.000 (!!!) raketa i bombi. NATO vazdusne snage su sa 600-700 aviona povecane na ukupno 1004 (728 americkih i 281 ostalih zemalja) - po nekim tvrdjenjima ne iz razloga borbenih potreba vec je to bio jedini nacin da se procenat oborenih aviona 'spusti' ispod 10%...

Dejan - Jun 1, 1999 22:47 (195.217*)

Nebeski jahaci, Pustinjska oluja, Milosrdni andjeo - nazivi ratnih misija se smenjuju od pompeznih do sarkasticnih, ali deviza americkih i NATO pilota ostaje ista: Ispali i zaboravi!

Sta mislite - zasto?

ТЕХНОЛОГИЈА ЗЛА

Margarita - Jun 2, 1999 23:10 (33.123*)

После двадесет векова развоја људског друштва, цивилизације и демократије, односи између држава и народа поново су се свели на најпримитивније видове безобзирне силе, немилосрдних разарања и небројених смрти немоћних и невиних.

Технологија зла на крају овог века надмашује све што се икада догађало у историји. Људско друштво, његове културе и цивилизације, градови, привреда, сировине, вода и ваздух, читава планета - угроженији су неко икада раније. Већ деценијама живимо на рачун наше деце и потомака, ову планету коју смо од њих позајмили враћамо им руинирану за много покољења: бројне, ислужене, већ “шупље” нуклеарке, стокови застарелог нуклеарног оружја које се не може уништити, милиони тона радиоактивног отпада, различите последице више од две стотине ратова

вођених у овом веку, притисак милиона и милиона насилних смрти...

Током НАТО-ових бомбардовања Југославије плански су гађани погони петрохемије, рафинерија и азотара, ослобођени су тешки метали меркуријум и олово, а у ваздух или у воду отишли су хлор, етилен-дихлорид, винил-хлорид мономер, течни и гасни хлороводоник, диоксин, фозген, пирален, бензол, амонијак, жива... Све ове материје су различитих специфичних тежина тако да су неке пале на дно река, друге се прошириле матицом или су однете ветром. Ушле су ланце исхране, а неке су већ пронађене и у ткиву риба...

Док је горела панчевачка рафинерија ослобађало се сваке секунде 16 кг чађи, а отровни гасови су регистровани у северној Грчкој и државама средње Европе. Обале Дунава су остале загађене у дужини од 150 км једном од најопаснијих канцерогених супстанци - бензопиреном која сада угрожава сав живи свет.

Варвари Старог века разарали су градове и државе, нови варвари разарају континенте и читаву планету.

Наредне генерације ће залечити оно што могу јер другог избора немају. Међутим, хоће ли Земља и сам Космос, хоће ли то Васељена опростити?

КОЛИКА ЈЕ БРЗИНА ШИРЕЊА МРАКА?

BEOGRAD - DAN SEDAMDESET PRVI

Mika - Jun 3, 1999 10:01 (195.250.*)

Већ седамдесет један дан две невидљиве војске се боре над Србијом.

Једна, стално изнад облака, заштићена висином, сакривена иза стелт технологије, ограђена зидовима компјутеризованих екрана, заклоњена иза једноумља глобалног медијског варварства. А тамо, високо усред празног неба, не допиру клетве и сузе, смех и радост, човекољубље и правда, реч и истина, историја и цивилизација.

Друга невидљива војска је на земљи, заклоњена моћним сенкама завичаја и памћења, заштићена правом на живот, срећу и будућност, ограђена грешкама политике и трагиком историје која се више и не догађа - она се овде непрекидно понавља и траје.

Једном, када се и ово заврши, човечанство новог миленијума мораће да израчуна на колико стотина или хиљада метара изнад земље престају да важе лицемерно прокламовани принципи људских права и демократије истих шанси, центименски фер-плеј и традиција, филозофија и поуке историје, култура, просвећеност и хуманизам...

Теолози ће прорачунати до које то висине допиру Речи Свевипшег, а до које се уважава Реч великог оца Западне цркве. Научнике чека најтежи задатак - уместо брзине простирања светлости, мораће да израчунају колика је брзина ширења мрака.

БЛАЖЕНИ СУ МИРОТВОРЦИ...

Margarita - Jun 4, 1999 20:13 (33.123*)

Пожар је јењавао, али се дим још дизао у небо. Ваздухом се ширио мирис нагоретине.

- Блажени су они који оплакују, јер утеху ће добити - проговори Ренфроу полугласно, за себе.

- Блажени су они који су гладни и жедни праведности, јер њихова глад и жеђ ће се утажити - одговори му непознати, тамни глас.

Ренфроу се помери и јекну, крв шикну из ране.

- Блажени су милосрдни, јер ће им се милосрђе дати - рече он мукло.

Непознати се насмеја: - Блажени су и миротворци јер они ће бити названи децом божјом... А ти? Како се ти у то уклапаш? Чије си ти дете, Ренфроу, када си починио све ово?

- Ko si ti? - upita Renfrou zaprepa{}en saznawem da neko u ovim dalekim gudurama zna wegovo ime. On iskrenu glavu ali je samo mogao da vidi dve noge u ko`nim sandalama.

- Јеси ли жедан? - упита непознати и благо му подиже главу.

Ренфроу облизну суве усне и осети како се танки млаз хладне воде слива на њих. Непознати се наже над њим.

- Ти! - узвикну Ренфроу. - Ти, ти си... Азраел, зар не? Анђео смрти...

Азраел ништа не рече и Ренфроу се очи испунише сузама:

- Значи, ти си дошао!

- Јесам, али се то не рачуна - одговори Азраел, као да се правда. - Нисам дошао на прави начин.

- Али то значи да ћеш ти победити! - јекнуо је Ренфроу.

- Хоћу. Мада ово није победа коју сам ја желео.

- Не могу да схватим зашто је Свемоћни то дозволио...

- Ама, Ренфроу, ово је само једна планета! - и Азраел одмахну руком. - Ко зна шта се дешава на другим местима...

ОНО ШТО СЕ НЕ МОЖЕ ОПРОСТИТИ

БЕОГРАД - DAN SEDAMDESET PETI

Mika - Jun 6, 1999 15:43 (195.250.*)

Безумље се, изгледа, приводи крају. Ракете још експлодирају по Косову и понегде по Јужној Србији. Београд, Ниш и друге градове надлећу мала јата беспилотних летилица (ноћас их је било 4-5 над Сењаком и још понека ту и тамо). Снимају, ваљда, оно што су до сада разрушили, да им остане за успомену. У Београду се више и не дају узбуне, а ПВО само изузетно отвара ватру. НАТО авиони су до јуче повремено пробијали звучни зид, и то усред дана и координирано, по неколико у истом тренутку, да се звук рашири што даље - као пијанац који не може да верује да је ноћ његовог лудила прошла, па празне флаше лупа о зид да поново привуче пажњу...

Војни договори су почели на српско-македонској граници, у Блацу, у кафани са вишеструко симболичним именом: Европа 93. Настављени су на кумановском спортском аеродрому - под шатором. То је, изгледа, и пут који смо и ми и Европа у међувремену прошли - од Европе у бившем значењу те речи до пољског шатора...

Ако буде среће и обостране памети (мудрост је, нажалост, наивно очекивати), временом ће многе

ране зацелити и остати као опомена (вероватно узалудна) онима после нас. Остаће и новостворено или старо, сада само потврђено и бомбама дубоко утиснуто, неповерење у Запад и његове вредности које су се показале тако танушне, бешчашћу и манипулацијама склоне...

Али оно што се једноставно не може опростити и што треба памтити то су побијена деца (... а децу, децу вам нећу опростити... - Бора Ђорђевић у једној од својих пророчких песама), затим срушени мостови (око 45, у вредности од преко 2 милијарде долара и најмање три године рада), као и тешка загађена земље, воде и ваздуха...

... a decu, decu vam necu oprostiti:

- Bojana Tosovic, Merdare kod Kursumlije, 11 meseci, ubijena u narucju oca,
- Dalibor Tasic, Vranje, 17 godina, ubijen jednim od 40 projektila koji su 22. 4 ispaljeni na to, za Zapad tako opasno Vranje,
- Milica Rakic, Batajnica, 3 godine, ubijena 17. 4 uvece u kupatilu svoje kuce, na nosi...
- Egon (3 godine), Fisnik (6), Osman (13), Burim (14) i Vajdet (15) Kodza iz Doganovica kod Urosevca kada su, cuvajuci ovce, nasli kasetnu bombu (inace zabranjenu) pa jos i sa naknadnim dejstvom....
- Olivera Maksimovic (10 godina) i Julijana Brudar (12) iz Pristine koje su roditelji poslali u Murino, Crna

Gora da ih spasu od bombi. Ubijene 1. maja dok su se igrale pored kioska, blizu mosta na Limu...

- Ivan Ivancic, 7 godina, izgnanik iz hrvatske *demokratske, lijepe njihove*, ubijen u izbeglickom kampu u Djakovici,

- dvoje dece porodice Pavlovic sa Novog Beograda koje su roditelji iz bombardovanog grada smestili u Rajlu - ubijeni u svojoj vikendici,

- Sanja Milenkovic, 16 godina, učenica Matematicke gimnazije u Beogradu, dosla u Varvarin da se tu priprema za Olimpijadu matematicara i ubijena na mostu u nedelju, 30. maja, na pijacni dan, u 12,30 casova...

- Azra Lukic (6 godina), Vladi mir i Miljana Milic iz Surdulice i jos devetoro dece iz istog grada,

- Petnaestoro dece u raketiranom autobusu iz Nisa za Pristinu,

- Nepoznat broj albanske dece pobijene u raketiranoj izbeglickoj koloni,

- Deca u vozu raketiranom na mostu u Grdelickoj klisuri...

Dostojevski ima jednu poznatu i cesto citiranu recenicu o decjoj suzi - NATO je strogo vodio racuna da ova i mnoga druga deca ne stignu ni da zaplacu...

JelenaEva - Jun 6, 1999 16:25 (195.34.*)

Nijedan stvoreni svet ne moze da bude dobar ukoliko zbog njega padne i jedna decija suza.

žžžzello - Jun 6, 1999 17:01 (166.62.*)

Pusti Miko mostove, mostovi se ruse i grade, a Djulice nase nadam se da ce sresti zlikovci u pred-smrtnom casu, pre no sto im se lagano otvore vrata pakla.

НИЈЕ ЗАСЛУЖИО СВЕТОСТ, ЗАСЛУЖИО ЈЕ СПОКОЈ

Margarita - Jun 6, 1999 18:13 (33.123*)

- Ми љоворимо различитим језицима, као и увек - одазвао се Воланд - али ствари о којима љоворимо због тога се не мењају. Дакле?

- Он је прочитао Мајсторово дело - одговорио је Леви Мајтеј - и моли те да са собом узмеш Мајстора и да га наградиш спокојем. Зар је теби тешко да то учиниш, душе зла?

- Мени ништа није тешко да учиним - одговорио је Воланд - и ти то добро знаш.

Заћућао је, а онда догао: - А зашто га ви не узмете к себи, у светлости?

- Он није заслужио светлости, он је заслужио спокој - жалосним гласом је рекао Леви.

- Поручи да ће све бити учињено - одговорио је Воланд и догао, а његово око је заљамљело: - И одмах ме остави!

Mika - Jun 6, 1999 18:43 (195.250.*)

Da, Majstor je nagradjen spokojem... Ali kakvim? Nekakvim smirajem izmedju svetlosti i tame?

žžžzello - Jun 6, 1999 18:57 (209.253.*)

Ako je svetlost zivot a smrt tama, onda bi spokoj bila besmrtnost.

Mika - Jun 6, 1999 19:13 (195.250.*)

Ali pod nadzorom sila zla... Zar to nije predvorje kazne?

žžžzello - Jun 6, 1999 19:36 (209.253.*)

Besmrtnost nije od svetlosti. Tako, eto, djavo i Bog zamenise uloge, te rogati nadigra Velikog Sudiju.

Ivy - Jun 6, 1999 19:55 (216.77.*)

Onaj ko dobije spokoj i oslobodi se "materijalnog" sveta, izgubi svetlost otkrivanja. Taj vas smiraj je nepodnosljiva nirvana koja vodi nesrecnog maestra u

“besmrtnost” zaborava. On nije nagradjen, on je kaznjen.

Mika - Jun 6, 1999 20:43 (195.250.*)

U ime svetlosti, daruje nas tama... Ali to nisu odnosi najvisih sila kakvim ih mi znamo. Ili ih ne znamo?

Milosrdni - Jun 6, 1999 21:06 (66.789*)

Da bi svetlost ostala svetlost, ona ponekad mora da koristi usluge tame.

Talicni - Jun 6, 1999 21:17 (210. 145*)

Hocemo li da se vratimo Bulgakovu ili da nastavimo o “milosrdnim andjelima”?

Ivy - Jun 6, 1999 21:35 (216.77.*)

Znate li pricu o zalutalim putnicima koji u mrkloj noci naidju na slona? Opipaju ga i prvi kaze: - Ovo je neki zid! Drugi: - Kakav zid. To je drvo! Treci: - Nije drvo! Ovo je obican, samo malo deblji konopac! Cetvrti: - Ma, sablja, kad vam kazem! Evo, opipajte i sami! A peti opipa jos jednom i kaze: - Pobogu ljudi, sta je vama! Ovo je lepeza!

Svako ima svoje vidjenje i niko ne istrazuje konacnu istinu...

Talicni - Jun 6, 1999 21:47 (210. 145*)

Evo, nasao sam kako spokoj moze da izgleda!!! Ili je to, mozda, konacna istina?
Pogledajte na <http://www.heri tage.stsci.edu!!!>

Margarita - Jun 6, 1999 22:43 (33.123*)

Pa ovo je... divno i zastrasujuce! Jos jedan primer sinhroniciteta? Izgubljeni raj? Najvaznija vest u istoriji covecanstva?

Talicni - Jun 6, 1999 23:02 (210. 145*)

Svemir se siri i sazreva. Po zakonima fizike, u savrsenoj ravnotezi...

Margarita - Jun 6, 1999 23:31 (33.123*)

Ili je ovo opomena? A mozda je i kazna vec odredjena?

Mika - Jun 6, 1999 23:40 (195.250.*)

Mi jos uvek verujemo da je covek centar svemira. Priznajemo da se Zemlja okrece oko Sunca ali se citava Vaseljena jos uvek okrece oko Coveka... Bojim se da smo suoceni sa ravnodusnom nebeskom mehanikom ciji tockovi melju sve sto im zasmeta.

Margarita - Jun 6, 1999 23:53 (33.123*)

Ni Voland nije tvrdio da ne postoje svetlost, pravda, istina, dobro...

Mika - Jun 6, 1999 23:56 (195.250.*)

Mozda se oni i dogadjaju, ali na nekom drugom nivou... Mozda je to razlog sto su ti veciti ljudski ideali toliko pogibeljni za Coveka jer - njemu nisu ni namenjeni? Vec je zapisano: *on nije zaslužio svetlost, on je zaslužio spokoj...*

Margarita - Jun 7, 1999 00:25 (33.123*)

Ja sam deo one sile sto vecito zeli dobro, a vecito stvara sumnju...

Nadam se da ovo nije Dan Sedmi...

БЛИЗНАКИЊА ЗЕМЉЕ

[Http://www.heritage.stsci.edu](http://www.heritage.stsci.edu)

У свемиру постоји још једна планета, иста као Земља!

Астрономи из Аустралије, Јапана и Америке који истражују Млечни Путах из обсерваторија Маунт Цон на Новом Зеланду и Маунт Сиромло у Аустралији, открили су планету - близнакињу Земље.

Удаљена 30.000 светлосних година и још увек безимена ова планета има исту масу као Земља, кружи око свог Сунца по истој орбити и на истој удаљености од њега. Ако је и температура слична (или ће то једном бити, зависно од времена настанка), на овој планети постоје сви услови за развој живота.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ И КЊИЗИ

Миливој Анђелковић је до сада објавио две збирке приповедака: Источни рукопис (Апостроф, Београд, 1996) и Звездане капије (БМГ, Београд, 1998) и око четрдесет приповедака и кратких прича у новинама и часописима. На таласима Радио Београда емитовано му је двадесетак радио драма и драмско-документарних емисија. Добитник је више награда за приповетку и есеј, као и југословенске награде Исак Самоковлија за најбољи драмски текст у 1999. години.

Интернет *viva vox* роман Савршен злочин настао је током агресије НАТО-а на основу кратких текстова аутора под заједничким насловом Београд - Дан Први... до Дан Седамдесет пети објављених на светској Интернет-мрежи (најчешће на *Serbiancafé.com, forum* књижевност), одговора на њих и порука односно текстова наших људи расутих од

Аустрије и Енглеске, преко Канаде и Америке, до Аустралије, Новог Зеланда и Јапана. Аутор је накнадно, из обимног материјала, изабрао текстове и делове порука или дискусија које се уклапају у концепцију романа, тако да је већи број порука аутентичан, а многе су и одштампане у изворном облику.

Аутор сматра да су Интернет-мрежа, виртуелне станице и њихови форуми слободне, јавне трибине како за учешће на њима, тако и за коректно коришћење материјала са њих. Личности овог романа аутору су познате само по имену (надимку) којим се представљају на Интернету и по ставовима које заступају у појединим дискусијама, па се свима који се пронађу или препознају у њему захваљује на учешћу за које, када се оно догађало, ни он сам није знао да ће постати делови једног Интернет *viva vox* романа.

Издавач припрема и електронско издање Савршеног злочина на свом сајту на Интернет-мрежи www.filipvisnjic.co.yu тако да ће се овај роман вратити на медиј на коме је и поникао.

САДРЖАЈ

	Страна
1. ХРАНИСМО СЕ ФАНТАЗИЈАМА...	5
2. БОЈА ЗЛА	8
Дан Први	8
Сумрак Запада	11
Отровни облак	13
Дух Балкана	15
Клинтон у лифту	17
Варвари долазе ноћу	19
Лет изнад разрушеног гнезда	20
Кад роди се тама...	21
Мелем за душу	24
Мали кућни послови	27
3. САВРШЕН ЗЛОЧИН	29
Можда сулуда, али веселика	29
Дубине ствари	31
Да ли је историја завршена	32
Ко је Мики Маус	35
Нека јој је лака земља	36
Најгори од свих векова	37

Вишак зла	41
Годзила за једнократну употребу	43
Звездане стазе	45
Игра случаја или...	47
4. СВЕ НАШЕ ЗНАЊЕ	50
5. УМЕТНОСТ ХАРФЕ	51
Док добује ПВО у ритму там-тама...	51
Архитектура битке	52
Смех наш насушни	53
Аркан и Младић у ваздуху	55
Потребан савет	56
Небо са сенком	56
Тајно Теслино оружје	57
Харфа на којој не свирају анђели	59
Европа под чизмом нових варвара	63
Језеро Онтарио	68
6. БЛАЖЕНИ СУ МИРОТВОРЦИ	70
Сваког тренутка послови све више напредују	70
Велика подвала патуљака	71
Из паралелног универзума	72
Непотребни цурак боје	74
Испали и заборави	75
Технологија зла	76
Колика је брзина ширења мрака	78
Блажени су миротворци	79
Оно што се не може опростити	81
Није заслужио светлост, заслужио је спокој	84
7. ДАН СЕДМИ	89
БЕЛЕШКА О АУТОРУ И КЊИЗИ	91

Миливој Анђелковић
САВРШЕН ЗЛОЧИН
Интернет *viva vox* роман

Издаје и штампане
„Филип Вишњић”
Београд, Устаничка 25

Интернет издање припремили
www.knjizara.com